

Una comèdia macabra

La història. Calais, França, avui. Un família burgesa, propietària d'una empresa d'obres públiques, ha d'enfrontar el dia a dia tot procurant superar traumes personals, de parella i patern-filials. **Les formes.** El cineasta Michael Haneke (Munich, 1942) ens té molt mal acostumats. A base de fer-nos patir i extreure profundes reflexions sobre la contradictòria naturalesa humana, quan hom es posa davant un 'haneke' arruga el front i tem un raig de mastegots existencialistes. En més d'una ocasió, el seductor austríac Michael Haneke ha confessat que només fa pel·lícules 'a lo Claude Chabrol', aquell sarcàstic 'nouvelle vague'

que fustigava amb sarcasme la burgesia francesa. 'Boutade' o no, 'Happy End' ho exemplifica. Perquè aquesta comèdia, sí, sí, comèdia certament macabra sobre una família empresarial i rànica de suïcides de fet i potencials, de relacions conjugals fraudulentas, de filles i fills frustrats, en fi, la hipocresia autista de l'elit que concita les misèries morals d'una classe social que pretén estar enllà del bé i del mal. De propina i per allò d'estar també 'a la page' en sintonia amb una Euro-

pa que es fa l'orni amb els refugiats subsaharians, Haneke es marca un autogol com austríac insolidari. Una altra curiositat en un film d'autor que no deixa de ser de gènere cinematogràfic: al cap i a la fi 'Happy End' és la seqüela d'aquella romàntica història de dos ancians condemnats a la decrepitud física i a la plenitud sentimental que és 'Amor'. Així, repeteixen el

magistral Jean-Louis Trintignant i l'estirada Isabelle Huppert al front d'una comèdia coral que destil·la un humor més que negre. Als crítics que van per la vida cinematogràfica de súper seriosos, maleïda la gràcia els ha fet el sarcàstic final feliç que suggereix Haneke. Sentencien que és la pitjor pel·lícula del

cabronàs austríac. Atenció als 'whatsapps' i als ordinadors personals.

El fons. Compte amb els 'whatsapps' que tens a la família i no saps de què van.

La imatge. La néta i l'avi en cadira de rodes rumb a les ones del mar.

La frase. 'Sé que no quieres a nadie', que etziba la filla al pare. Això és vàlid per als pares biològics, putatius i polítics.

La recomanació. Gratificant per a 'hanekes' de pro i cinèfiles de prop.

Happy End

Director:
Michael Haneke.

Intèrprets:
Isabelle
Huppert,
Jean-Louis
Trintignant,
Mathieu
Kasovitz.

**França-Àustria-
Alemanya, 2017.**
Funatic Lleida